

то въ пещера, следъ топлината и слънцето отвънъ. Една дървена вратичка, безъ ключалка, съ изрѣзана дупка-око се отвори съвсемъ леко, и азъ се намѣрихъ вжтре.

Стаичката бѣше малка, три-четири метра надлъжъ и ширъ, съ сиви изполющени стени, съ високо прозорче и съ голъ дъсченъ наръ, излъсканъ отъ спане, който заемаше половината пространство. Една шарена селска торбичка висѣше закачена до прозореца, а подъ прозореца, седналъ върху парцаливо войнишко одеало и наметнатъ съ вехтъ шинелъ, възрастень около петдесетъ години мжжъ шиеше несръчно съ голъма игла ржавтъ на куртката си. Половинъ коравъ войнишки хлѣбъ и една подвързана черна книжка стояха наблизо.

Той вдигна глава, погледна безъ изненада, и като ме видѣ, остави шиенето, слѣзе, безъ да бърза, отъ нарътъ, и застана мирно. Сега можахъ да го разгледамъ добре. Дребень, облѣченъ въ дебела плетена фланела, която правѣше ржцетъ му тънки, слабо пригърбенъ, безъ фуражка и чизми, въ вълнени селски чорапи, съ закърпени ходила — той съвсемъ не при-